

Сорокін Р.О.

курсант,

Науковий керівник: Журавель О.А.

старший викладач,

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА ЯК СКЛАДОВИЙ КОМПОНЕНТ РОЗВІДУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Фізична підготовка для поліцейських – це керований процес, спрямований на вдосконалення фізичної готовності. Підвищення фізичних кондицій необхідно здійснювати з урахуванням особливостей їхньої професійної діяльності, що є найважливішою основою для підвищення бойового майстерності особового складу всіх видів Збройних сил.

За сучасної загальної модернізації необхідний пошук нових підходів до вирішення проблеми фізичної підготовки військових розвідників. При цьому статистика останнього часу показує велику кількість відмов при зарахуванні на службу у спеціальні підрозділи через недостатній фізичний розвиток.

Яким чином здійснюється фізична підготовка? Засобами спеціальної фізичної підготовки служить більш-менш сформована система спеціальних вправ, специфічних у кожному виді військової спеціальності та спрямованих на розвиток тих якостей та тих м'язових груп, які особливо необхідні для досягнення найвищих показників професійної діяльності. Практика фізичного виховання та спорту показує, що всі визначні спортсмени були або є різнобічними атлетами, що пройшли ґрунтовне тренування з використанням різноманітного комплексу загальних та спеціальних вправ. Разом з даними спортивного досвіду.

В даний час є експериментальні матеріали, що підтверджують позитивне вплив різнобічної підготовки на розвиток спеціальних якостей рухової діяльності [4]. Дослідженнями було також виявлено різний ступінь різнобічного пристосування організму при тренуванні, спрямованому на розвиток якогось одного якості [3]. Найбільш різнобічно організм адаптується при тренуванні, сприяє розвитку швидкості. Тренування, спрямоване на розвиток сили, крім прямого її впливу на цю якість створює передумови для розвитку швидкості. Найбільш одностороннє впливає тренування, спрямовану розвиток витривалості [4].

У зв'язку з цим фахівці відзначають реальну потребу у створенні та впровадженні активних технологій навчання, спрямованих на інтенсифікацію підготовки кадрів для органів внутрішніх справ; максимальне наближення навчання до практичних потреб.

На це неодноразово звертало увагу керівництво міністерства, що відповідають вимогам отримали своє відображення у рішеннях колегій МВС, у Концепції вдосконалення професійної підготовки кадрів органів внутрішніх справ, де чітко позначено пріоритетне спрямування системи професійної освіти – посилення практичної спрямованості дисциплін, що викладаються, з максимальним наближенням змісту освітнього процесу до специфіки завдань, що виконуються органи внутрішніх справ.

Реалізація цих вимог у контексті визначення основних напрямів удосконалення фізичної підготовки у системі вищої освіти МВС може виглядати так.

Удосконалення змісту та форм фізичної підготовки з урахуванням специфіки майбутньої службової діяльності випускників вузів МВС. Цей напрямок сьогодні актуалізовано проведенням у країні реформ, спрямованих на успішне провадження правоохоронної діяльності. Коригування структури та функцій органів внутрішніх справ, модернізація їх матеріально-технічного забезпечення зумовлюють зміну змісту, характеру та умов службової діяльності працівників.

Сучасна структура НП настільки складна і багатогранна, що говорити про підготовку універсальних спеціалістів просто недоречно.

Сьогодні потрібні кваліфіковані фахівці у конкретних галузях діяльності – справжні професіонали у своїй справі. Сформований для цих цілей у системі вищої освіти МВС комплекс спеціальностей, спеціалізацій та профілів підготовки (їх перелік постійно коригується, з'являються нові напрями підготовки) зумовлює необхідність диференційованого підходу у навчанні, що враховує весь спектр особливостей майбутньої службової діяльності випускників [3].

В першу чергу, це пов'язано зі специфічністю професійних знань, необхідних у різних сферах правоохоронної діяльності.

З метою досягнення вищого рівня підготовленості на заняттях з фізичної підготовки використовувати не тільки метод стандартного повторення, а й метод варіативного вправи, що формує навичку виконання рухової дії у будь-якій обстановці [4].

Щодо бойових прийомів боротьби цей метод на стадії закріплення передбачає: використовувати різні підготовчі дії щодо прийому; проводити прийом з різних вихідних положень; підвищувати швидкість атакуючих дій партнера та силу його опору; проводити прийом на партнерах різного зростання та ваги.

Список використаних джерел:

1. Антоненко С. А. Бойовий хортинг як засіб виховання всебічно розвинутої особистості / С. А. Антоненко, Е. А. Єрьоменко, В. В. Чмелюк, В. Л. Гришук // Бойовий хортинг та діяльність правоохоронних органів України : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. 14-15 липня 2020 р. – Ірпінь: Університет ДФС України. С. 399–415.
2. Бойовий хортинг як система морально-етичного виховання особистості / Т. Федорченко, Е. Єрьоменко, І. Суліма, С. Полторацький // Теорія і методика хортингу. – 2018. – Вип. 9. – С. 42–51.
3. Бутко О. В. Бойовий хортинг як засіб фізичної і психологічної підготовки та формування професійних якостей курсантів і працівників правоохоронних органів /

О. В. Буток, Е. А. Єрмоєнко, С. І. Болтівець, В. Е. Єрмоєнко // Теорія і методика хортингу: зб. наук. праць / [ред. рада: Бех І. Д. (голова) та ін.]. – К.: Паливода А. В., 2019. – Вип. 11. – С. 220–231.

4. Вербовський О. І. Бойовий хортинг у програмі всебічного виховання школярів / О. І. Вербовський, Е. А. Єрмоєнко, В. М. Роханський // Бойовий хортинг та діяльність правоохоронних органів України : матер. міжнар. наук.-практ. конф. 4-5 січня 2021 р. – Ірпінь: Університет ДФС України [та ін.]. – Ірпінь, 2021. Ч. 1. – С. 307–321.